

Vyšehrad ROZHOVORY

A close-up portrait of a man with short brown hair and glasses, smiling. He is wearing a black clerical jacket with a white collar and red piping. The background is blurred.

Martin Veselovský /
Tomáš Holub
BISKUP
NA SNOWBOARDU

Martin Veselovský / Tomáš Holub
BISKUP NA SNOWBOARDU

Martin Veselovský /
Tomáš Holub
**BISKUP
NA SNOWBOARDU**

Vyšehrad

Fotografie v textu: archiv Tomáše Holuba, Pavel Adámek
(s. 8–9, 104), Markéta Jírů (s. 4, 14), Marek Novák (s. 10, 58–59),
Soňa Pikrtová (s. 20), Jiří Strašek (s. 12, 29, 52)
a Vladimír Verner (s. 114)
Obálku s použitím fotografie Pavla Adámka
a grafickou úpravu navrhl Vladimír Verner
Odpovědná redaktorka Adéla Tošovská
E-knihu vydalo nakladatelství Vyšehrad, spol. s r. o.,
v Praze roku 2017 jako svou 1717. publikaci
Vydání v elektronickém formátu první
(podle prvního vydání v tištěné podobě)
Doporučená cena E-knihy 150 Kč

Nakladatelství Vyšehrad, spol. s r. o.,
Praha 3, Víta Nejedlého 15
e-mail: info@ivysehrad.cz
www.ivysehrad.cz

Copyright © Martin Veselovský a Tomáš Holub, 2017
Photo cover © Pavel Adámek, 2017

ISBN 978-80-7429-963-6

Tištěnou knihu si můžete zakoupit na www.ivysehrad.cz

ÚVODEM

Moje vlastní profesní zkušenost mi říká, že nejlepší novinářské rozhovory vznikají mezi dvěma cizími lidmi. Jinak řečeno, pokud si ti dva, kteří spolu mají vést dialog, jsou blízcí, znají se a hodně toho o sobě vědí, ztrácí se jiskra. S plzeňským biskupem Tomášem Holubem si v takovém smyslu cizí jsme. Před touto knihou jsme se viděli jen párkrát, a to v dosti odtažitých podmínkách krátkých televizních formátů. Někdy na jaře 2017 jsem dostal nabídku nakladatelství Vyšehrad, jestli bych s panem biskupem nedal dohromady knižní rozhovor. A k tomu zcela volnou ruku co se témat týče. Něčemu takovému se nedalo odolat, a tak jsem se čistě sobecky rozhodl jako celoživotně pochybující bezvěrec učinit zadost své zvědavosti. S panem biskupem jsme se sešli čtyřikrát. Na snídani v jeho bytě v plzeňské Františkánské ulici, během které se naučil pracovat se svým kávovarem a zachránil mě z kofeinového deficitu. Na odpoledním pivu na dvou dřevěných židlích na zahradě vyšehradské kapituly s výhledem na řádky místní miniviniče. V půli prázdnin ještě jednou v podvečer v Plzni a nakonec opět na vyšehradské kapitule, v místnosti, kde se vedle knihovny ve skřínce s nápisem Libri prohibiti skrývá láhev koňaku. Probrali jsme všechno, co mě, laika, zajímalo a Tomáš Holub byl skvělý společník a respondent. Necouvl před obtížnými otázkami a pustil se se mnou i do témat, u kterých by mnozí jiní na jeho místě usoudili, že mlčet pro ně bude výhodnější.

Martin Veselovský

Na misijním území

Biskupem plzeňské diecéze

Za dobu, kdy se v médiích vídáme, jsem vás poznal v řadě různých rolí. Kým jste dnes?

Já myslím, že teď jsem fakt biskup. Ale když se podívám zpátky, všechny ty role nebo identity, kterými jsem prošel, využívám dodnes. Poprvé v životě mám pocit, že jsem jen nezměnil pozici, ale že jsem všechny ty předchozí integroval. Biskupská služba, a nechci to nazvat role, ale služba, v sobě má naprosto šílený nárok, který je v dnešním světě, zdá se mi, téměř „neunesitelný“. Má v sobě například všechny roviny, které jsou v demokratickém státě rozděleny mezi soudní, výkonnou a zákonodárnou moc. Biskup je skutečně, nejen v nadsázce, také soudcem. Podle Františkových pravidel jsou například ve věcech manželských kauz ustanoveny zrychlené procesy a já mám v církevní rovině skutečnou pravomoc říci lidem: „Váš sňatek prohlašuji za neplatný.“ A to je vlastně v uvozovkách „šílené“.

Proč šílené?

Prožívám to jako obrovskou zodpovědnost. Pokud to tedy nechci sekat jako Baťa cvičky. Co se týká zákonodárné moci, určuji třeba pravidla pro život v diecézi – jak budou žít kněží, jaké jsou vnitřní regule, uspořádání, přímo ovlivňují jednotlivé životy. A třetí je výkonná nebo správní oblast. Skrze ni jsem odpovědný za alokaci prostředků v řádu miliard korun do budoucna. A to všechno mi leží na bedrech.